

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.690/2009/32. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. október 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi szeptember hó 11. napján kihirdetett 12.B.1327/2007/173. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

VIII.rendű vádlottat 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282/A. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a/ pont] miatt emelt vád alól felmenti.

E vádlott büntetését 3 (három) hónapi fogház-büntetésre enyhíti.

A szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 1 (egy) évre csökkenti.

IV.rendű vádlottal szemben elrendeli a ...-i Városi Bíróság Fk.4010/2002/7. számú ítéletével kiszabott 5 (öt) hónapi fogházbüntetés utólagos végrehajtását.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban felmerült 85 650 (nyolcvanötezer-hatszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyből III.rendű vádlottat 15 000 (tizenötezer) Ft, IV.rendű vádlottat 15 000 (tizenötezer) Ft, V.rendű vádlottat 22 650 (huszonkettőezer-hatszázötven) Ft, X.rendű vádlottat 15 000 (tizenötezer) Ft terheli, a VIII.rendű vádlott vonatkozásában felmerült 18 000 (tizennyolcezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

II.rendű vádlott lakcíme: ...

IV.rendű vádlott anyja neve: ..., a feltüntetett tartózkodási helye megszűnt.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész, VIII.rendű vádlott és a védője fellebbezést jelenthetnek be.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I.rendű, II.rendű, III.rendű,V.rendű, VI.rendű, valamint IX.rendű vádlottak terhére a büntetés súlyosítása céljából, míg IV.rendű vádlott esetében a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés miatt és a büntetés súlyosítása végett, VIII.rendű vádlott vonatkozásában a tényállás téves megállapítása, a büntetés súlyosítása, VII.rendű vádlott tekintetében pedig kizárólag a tényállás téves rögzítése miatt jelentett be jogorvoslatot, ugyanakkor X.rendű és XI. r. vádlottak vonatkozásában tudomásul vette a megyei bíróság ítéletét.

I.rendű vádlott védője megalapozatlanság, téves jogi minősítés miatt, részbeni felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett fellebbezett. A nyilvános ülésen kifejtette, hogy álláspontja szerint amikor védencét kihallgatták és terhelő nyilatkozatot tett saját magára, akkor kábítószer hatása alatt állt, ezért vallomását nem lehet bizonyítékként értékelni. Kitért továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság által az 1/A. tényállási pontban alkalmazott 3/4 és 1/4 megosztás (17. oldal 4. bekezdés) véleménye szerint nem a legkedvezőbb a védencére. Álláspontja szerint az ítélet belső arányossága sérült, amit I.rendű vádlott esetében a büntetés jelentős enyhítésével lehet orvosolni, ezért a szabadságvesztés törvényi minimumban történő kiszabását és a büntetés fele részének felfüggesztését indítványozta.

I.rendű vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetésekor nem volt jelen, így számára kézbesítették a határozatot, amely ellen a vádlott a jogorvoslati jogával nem élt.

II.rendű vádlott és a védője a büntetés enyhítése, illetőleg a vagyonelkobzás mellőzése, esetlegesen mérséklése céljából jelentettek be fellebbezést.

III.rendű és VIII.rendű , valamint védőik tudomásul vették az elsőfokú bíróság döntését.

IV.rendű vádlott és a védője a jogorvoslati jogukkal nem éltek.

V.rendű vádlott enyhítés érdekében, míg a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést. A védő a nyilvános ülésen részbeni felmentést indítványozott és az enyhítésre tett indítványát is fenntartotta. Előadta továbbá, hogy V.rendű vádlott esetében - álláspontja szerint - a nyomozás során tanúként tett vallomásának ismertetésére az eljárási szabályokkal ellentétesen került sor, bár ennek érdemi indokát nem adta.

XI.rendű vádlott védője tudomásul vette az elsőfokú ítéletet, míg a vádlott az ítélethirdetésen nem volt jelen, ezért számára kézbesítették azt. VI.rendű vádlott perorvoslatot nem terjesztett elő.

VII.rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése - pénzbüntetés alkalmazása - végett jelentettek be fellebbezést.

IX.rendű vádlott és a védője a büntetés enyhítése céljából, pénzbüntetés, esetlegesen közérdekű munka büntetés alkalmazása végett éltek jogorvoslattal.

X.rendű vádlott és a védője jogos védelem címén történő felmentés érdekében éltek perorvoslattal. A nyilvános ülésen a védő kifogásolta a cselekmény helyszínén megjelent rendőrszolgálat tagjainak tanúkénti kihallgatását, és e vallomások bizonyítékok sorából történő kirekesztését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést az érintett vádlottak vonatkozásában fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak ítélte.

I.rendű, II.rendű, III.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű vádlottak esetében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kiszabott büntetések súlyosítását indítványozta, IV.rendű vádlott esetében a cselekmények jogi minősítésének érintetlenül hagyása mellett, míg X.rendű vádlott tekintetében a marasztaló határozat helyes indokai alapján történő helybenhagyását indítványozta.

A megyei bíróság ítélete XI. r. vádlottra 2009. szeptember 14. napján jogerőre emelkedett, ezért e vádlott vonatkozásában a Be. 349. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel az ítélet tábla a felülbírálatot mellőzte.

A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében, nyilvános ülésen eljárva bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében rögzítetteket.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nagy terjedelmű, minden részletre kiterjedő bizonyítást folytatott le. Beszerezte a lehetséges, s a büntetőügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat. A történeti tényállást a vádlottak részbeni beismerő és egymásra tett terhelő vallomására, a kihallgatott tanúk nyilatkozataira, a tárgyi bizonyítékokra és a szakértői bizonyítás eredményére támaszkodva állapította meg. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében, a logika szabályait messzemenően szem előtt tartva értékelte. Kétség esetén a megyei bíróság minden esetben a vádlottak javára mérlegelt. Indokolási kötelezettségének igen magas színvonalon tett eleget.

A megyei bíróság a bizonyítás felvételekor az eljárási szabályokat egy esetet kivéve maradéktalanul betartotta.

I.rendű, valamint V.rendű vádlottak védőinek a nyilvános ülésen az érintett vádlottaknak a nyomozás során tett vallomásaik értékelésével kapcsolatban kifejtett álláspontját illetően a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá:

Az elsőfokú bíróság mindkét esetben részletesen megvizsgálta a kérdéses vallomások bizonyítékként történő értékelésének a lehetőségét. Az ezzel kapcsolatos jogi álláspontját az ítélet 33-34., valamint 38. oldalain kifejtette, s az ott írtakkal az ítélet tábla maradéktalanul egyetért.

X.rendű vádlott védőjének azon felvetésével sem értett egyet a másodfokú bíróság, hogy a X. r. vádlott lakásán megjelenő rendőrszolgálat tagjainak tanúkénti kihallgatása törvényellenes lett volna, és ezért kirekesztendő a bizonyítékok sorából. A tanúk kizárólag a helyszínen

tapasztaltakat, így II.rendű vádlott súlyosan sérült állapotát tanúsították, továbbá azt, hogy ők értesítették a mentőszolgálatot. X.rendű vádlott e tanúk előtt saját magára semmiféle terhelő nyilatkozatot nem tett. Mindezek alapján fel sem merülhet, hogy a rendőrség tagjainak tanúvallomását eljárási szabálysértés miatt a Be. 78. §-ának (4) bekezdését alkalmazva ki kellene rekesztenie a bizonyítékok köréből.

Ugyanakkor észlelte az ítéletábra, hogy a megyei bíróság I.rendű vádlottnak a nyomozás során tanúként tett vallomását nem ismertette, azonban az abban rögzítetteket értékelte. A másodfokú bíróság ezért mellőzi az ítélet 32. oldal teljes 3. bekezdésében írtakat. E tanúvallomás mellőzése azonban az 1/B. pontban megállapított történeti tényállást semmilyen módon nem befolyásolta, hiszen az e körben érintett vádlottak bűnösségét nem e vallomásra alapította a megyei bíróság.

Mindezeket összefoglalva a bizonyítási eljárás során a megyei bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé, illetve okot adott volna a Be. 353. §-ának (1) bekezdésében írtak szerinti bizonyítás felvételére.

Az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján a tényállás helyesbítése, kiegészítése szükséges a következők szerint:

IV.rendű vádlott esetében az elsőként rögzített elítélés alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetési ideje volt még 2002. szeptember 25. napja is.

VII.rendű vádlott vonatkozásában a második helyen feltüntetett ítélet száma helyesen ...

A vádlottak személyi körülményeit érintően a nyilvános ülésen bemutatott és csatolt dokumentumok alapján rögzítendő, hogy I.rendű vádlott -ben CNC forgácsoló szakképzettséget szerzett, jelenleg pultosként dolgozik ...-on a ... Bisztróban.

III.rendű vádlott éves lányának 2010. július 6. napján ... utónevű gyermeke született, akinek eltartásáról a vádlott gondoskodik.

Az ítélet 14. oldal 5. bekezdésében a „legvalószínűbben” kifejezést mellőzi az ítéletábra és helyette az átlagos hatóanyagtartalmat rögzíti.

I.rendű vádlott személyiségzavara a cselekmény idején is fennállt, a cselekmény szempontjából beszámítási képességet korlátozó vagy kizáró tényezőként nem értékelhető, a cselekmény elkövetését nem segíthette elő és nem könnyíthette meg (bírósági iratok I. kötet 41. lapszám).

Az 1/A. tényállási pontban a 200 darab extasy tablettát 70.000.- forintért vásárolta I.rendű vádlott (nyomozati iratok II. kötet 880. lapszám 2. bekezdés).

Az ítélet 17. oldal 4. bekezdésében az 1497 gramm növényi anyag delta-9-THC tartalma 0,187125 gramm, míg ugyanezen oldal utolsó bekezdésében az együttes delta-9-THC tartalma (0,187125 + 0,0003) 0,187425 gramm.

Az ítélet 19. oldal 2. bekezdésében a jobb csukló singi területén a bőrös felszínen át a csontig hatoló szúrt sérülés gyógytartama az idegsérülés következtében 8 napon túli.

Az ítélet 20. oldal utolsó bekezdésében a delta-9-THC tartalma (0,187125 + 8,96) 9,147125 gramm.

Az ítélet 26. oldal 1, 4, és 5. bekezdésében a 130 gramm marihuána THC hatóanyagtartalma 0,013 gramm. Mindkét esetben számítási hiba eredményezte a tartam téves rögzítését.

A 4/B. tényállási pontban V.rendű vádlott vizeletéből kimutatott amfetamin helyesen 42,0 microgramm/ml.

Az 5/A. tényállási pontban a 76 alkalom a helyes, ahogy a 6/A. tényállási pontban is.

A 7/A. pontban írt tényállás úgy helyesbítendő, hogy nem állapítható meg az, hogy VIII.rendű vádlott . március 20. napján ... részére marihuánát adott át saját fogyasztásra.

E kiegészítésekkel és pontosításokkal a megyei bíróság által rögzített tényállás mindenben megalapozott, így a Be. 352. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A növényi anyagok tényleges delta-9-THC tartalmának változása egyáltalán nem befolyásolja a tényállásban megállapított kábítószer-mennyiséget, mivel az a minősítést megalapozó össz hatóanyag tartalom jelentéktelen részét képezte az első fokú bíróság számítása szerint is. A számítási hiba, s a tényállás helyesbítése folytán sem változnak az első fokú bíróságnak a 20. oldal és a 28. oldal legvégén tett megállapításai.

Az elsőfokú ítélet indokolásában a következők pontosítandók:

A 45. oldal 3. bekezdésében feltüntetett ... neve helyesen

A 48. oldal 5. bekezdésében a „... de a cselekmény elkövetését elősegíthette, megkönnyíthette” részt mellőzi az ítéletábra, figyelemmel az igazságügyi elmeorvoszakértői vélemény ezzel ellentétes tartalmára.

A 63. oldal 3. bekezdésében IX.rendű vádlott esetében a 6/A. tényállási pont a helyes.

A 67. oldal 5. bekezdés utolsó mondatában VIII.rendű vádlott nem VIII. r., hanem IX. r. vádlott.

A 69. oldal 2. és 3. bekezdésében a helyes büntetési tétel 2 hónaptól 3 évig terjedő, míg az utolsó bekezdésében rögzített jogegységi határozat száma helyesen 1/2008.BJE.

VIII.rendű vádlott /A. pontban írt cselekményével kapcsolatban egyetlen tanú - ... - vallomása állt rendelkezésre, amely vallomás azonban bizonyítékként nem volt felhasználható, mint ahogyan azt az első fokú bíróság az eljárási szabályok helyes

alkalmazásával kifejtette. E vallomást a bizonyítékok köréből kirekesztette, ezért fel sem olvasta a tanú gyanúsítottként tett vallomását. VIII.rendű vádlott pedig sem gyanúsítottként, sem vádlottként nem tett vallomást. Nincs tehát semmi bizonyíték arra, hogy a tanú vizeletében talált kábítószer VIII.rendű vádlottól származna.

A másodfokon irányadó tényállás alapján az első fokú bíróság - egy kivétellel - okszerű következtetést vont le az érintett vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények jogi minősítése is helyes.

VIII.rendű vádlottat azonban a másodfokú bíróság által megállapított eltérő tényállás alapján az ellene 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt emelt vád alól fel kellett menteni, figyelemmel a Be. 6. §-a (3) bekezdésének b/ pont II. fordulatára, mert nem bizonyítható, hogy a vádlott bűncselekményt követett el.

Az 1/B. tényállási pontban rögzített testi épséget sértő cselekmény vonatkozásában mind I.rendű, mind pedig X.rendű vádlottak védője e vádlottak felmentését indítványozta, az utóbbi védő jogos védelemre hivatkozva.

A büntethetőséget kizáró ok kapcsán az ítélet táblája utal arra, hogy a Btk. 29. §-ának (1) bekezdése értelmében nem büntethető az, akinek a cselekménye a saját, illetőleg a mások személye, javai vagy közérdek ellen intézett, illetőleg ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás szerint II.rendű vádlottat XI. r. vádlott kezdte bántalmazni, amelybe bekapcsolódott X.rendű és I.rendű vádlott is. Ennél fogva semmilyen jogtalan támadás nem érte X.rendű vádlottat, így a jogos védelem intézménye a javára nem alkalmazható.

Az ítélet táblája a testi épséget sértő cselekmény vonatkozásában a megyei bíróság által a társtettesek körében írtakkal maradéktalanul egyetért, az megfelel a jogszabályban rögzítetteknek és a bírói gyakorlatnak.

Az eddig írtakból következik, hogy I.rendű, V.rendű és X.rendű vádlottak védői által előterjesztett és a terheltek részfelmentését, illetve felmentését célzó perorvoslatok nem vezethettek eredményre, mert a bizonyítékok felülmérlegelésére - megalapozott tényállás esetén - nincs törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak.

I.rendű vádlott védője a büntetés kiszabása körében olyan jogintézmény alkalmazását indítványozta (részben felfüggesztett szabadságvesztés), amely az első fokú ítélet kihirdetésekor még nem volt hatályban. Ez felveti a Btk. 2. §-ában írtak értelmezését. A főszabály, hogy a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Az elbíráláskor - a másodfokú határozat meghozatalakor - hatályban lévő törvény csak akkor alkalmazható, ha a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el. A bírói gyakorlat kimunkálta, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori szankció-rendszert összehatásában kell vizsgálni a helyes választás érdekében. A jelen esetben önmagában a Btk. 83. §-a (2) bekezdésének - a különös részi büntetési tétel

középmértékéből való kiindulás törvényi kötelezettsége - ismételt hatályba lépése önmagában kizárja az elbíráláskori jogszabályok alkalmazásának lehetőségét.

A megyei bíróság feltárta a vádlottak javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyeket a következőkkel szükséges helyesbíteni, kiegészíteni:

I.rendű vádlott esetében mellőzi az ítélőtábla az enyhítő körülmények sorából, hogy a személyiségzavar megkönnyíthette, elősegíthette a bűncselekmény elkövetését, hiszen - a korábban rögzítettek értelmében - az elmeorvosszakértők pontosan az ellenkezőjét állapították meg, miszerint nem segíthette elő, nem könnyíthette meg.

III.rendű vádlott esetében már nem két, hanem három kiskorú gyermekről való gondoskodásnak van enyhítő hatása.

IV.rendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a bűncselekményt.

X.rendű vádlott tekintetében mellőzi a másodfokú bíróság azt, hogy „a minősítést megalapozónál enyhébb sérüléseket okozott”, hiszen a tártstettesi elkövetésre, így a szándékegységre figyelemmel ennek nem lehet enyhítő hatást tulajdonítani.

A másodfokú bíróság az ítélet belső arányosságát is vizsgálva bírálta felül a megyei bíróság által az érintett vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket. Megállapította, hogy azok neme és mértéke törvényes, igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához és a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához.

Az ítélőtábla a részfelmentésre tekintettel kizárólag VIII.rendű vádlott vonatkozásában látott lehetőséget a büntetés enyhítésére, így a fogház-büntetés mértékét a rendelkező részben írtak szerint enyhítette és a törvényi minimumban határozta meg a szabadságvesztés felfüggesztésének a próbaidejét.

Mindezek alapján a vádlottaknak és a védőiknek a büntetés enyhítését célzó jogorvoslata sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság az érintett vádlottak esetében a büntetések súlyosítását sem tartotta már szükségesnek, figyelemmel a jelentős időmúlásra.

E körben utal arra az ítélőtábla, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség a fellebbezésében VII.rendű vádlott tekintetében kizárólag a tényállás téves megállapítását sérelmezte, így a terhére, súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés nem volt, ezért a fellebbviteli főügyészség az átiratában tévesen indítványozta e vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamának és a próbaidőnek a felemelését.

Az elkövetett bűncselekmények jellegére figyelemmel I.rendű, II.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottak esetében szükséges volt a közügyektől eltiltás, mint mellékbüntetés alkalmazása, melyek mértéke ugyancsak törvényes.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 77/B. §-ának (1) bekezdésében rögzítettek alapján, figyelemmel az 1/2008.BJE. határozatban írtakra I.rendű, II.rendű, III.rendű, VII.rendű és IX.rendű

vádlottak esetében helyesen alkalmazta a vagyoneklobzást, melynek összege összhangban van a tényállásban rögzítettekkel.

IV.rendű vádlott a most elbírált bűncselekményeit felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, ezért az ítélőtábla a Btk. 91. §-a (1) bekezdésének b/ pontját alkalmazva elrendelte e büntetés utólagos végrehajtását, mivel ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

A másodfokú bíróság kizárólag VIII.rendű vádlott esetében találva részben megalapozottnak a bejelentett jogorvoslatot, a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetéséről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg VIII.rendű vádlott vonatkozásában - a fellebbezés eredményes volta miatt - a Be. 381. §-ának (2) bekezdése értelmében a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Végezetül az ítélőtábla rögzítette II.rendű vádlott időközben megváltozott új lakcímét, míg IV.rendű vádlott esetében a beszerzett születési anyakönyvi kivonat alapján az anyja nevét helyesen.

VIII.rendű vádlott részfelmentése következtében e vádlottat és védőjét, illetve az ügyészt megillető perorvoslati jog a Be. 386. §-a (1) bekezdésének c/ pontján alapul.

Debrecen, 2010. október 26.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.1327/2007/173. számú ítélete I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű és X.rendű vádlott vonatkozásában a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerős és III.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, valamint X.rendű vádlottak felfüggesztett szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

D e b r e c e n , 2010. október 26.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

- kiadó -